

دموستن «دموستن»

دموستن خطیب و سیاستمدار بزرگ آتنی در سال ۳۸۴ قبل از میلاد بدنیا آمد. پدر و مادرش از نژادهای ناشناس غیر آتنی بودند و بهمین جهت بعدها وقتی می خواستند دموستن را مورد حمله قرار دهند او را به نژادهای وحشی نسبت می دادند. دموستن وقتی هفت سال داشت پدرش جان سپرد و برای او یک کارخانه شمشیرسازی که در آن زمان سه هزارو پانصد لیره ارزش داشت به ارث گذاشت. این کارخانه سالیانه ششصد لیره (بیول امروز انگلستان) در آمد داشت.

دموستن خردسال بود و دو تن از اقوام پدرش سرپرستی این کارخانه را بدست گرفتند اما وقتی دموستن بالغ شد بسیاری از اموال او را بخود تخصیص دادند و اندکی را به او بازگرداندند.

دموستن دادخواستی علیه آنها تنظیم کرد و به دادگاه سپرد و در دادگاه دفاع جانانه ای کرد که در محافل آتن جار و جنجال بپا کرد و رأی دادگاه بنفع او صادر شد. از اینجا بود که او بعنوان یک نویسنده و خطیب بزرگ مشهور شد. او پول می گرفت و برای این و آن لوائج دفاعی می نوشت. وی لکننت زبان داشت^(۱)

دموستن برای آنکه یک خطیب واقعی بشود فلفل در دهان می گذاشت و سخنرانی می کرد و بخاطر آنکه نفسش در ضمن خطابه نگیرد هر روز از تپه ها بالا می رفت و به این طرف و آن طرف می دوید. دموستن برای ورزیده ساختن خود تمرینات خطرناکی می کرد که باور کردنی بنظر نمی رسد. سخنرانی های سیاسی دموستن بسیار هیجان انگیز و پرشور بود و هیچکس یارای برابری و مقاومت سخنان او را نداشته است. همه می گفتند که اگر می خواهید اسیر کلام دموستن نشوید به خطابه های او گوش نکنید.

۱- برای آگاهی بیشتر رک. به کتاب آیین سخنوری، محمد علی فروغی، (جلد دوم)، تهران ۱۳۱۸ شرکت

سهامی چاپ از ص ۱ بعد.

دموستن در سال ۳۰۰ قبل از میلاد نخستین نطق سیاسی خود را ایراد کرد. دموستن در اواخر عمر بوسیله اسکندر مقدونی دستگیر شد و بعدها به جزیره کالوری فرار کرد و در یک معبد دور دست با زهر خودکشی کرد. در حال حاضر شصت نطق از دموستن باقی مانده است. دموستن از میهن دوستان واقعی و از هواداران بقای حکومت آتن بود او مرد عمل بود و آستین بالا می زد و کوشش می نمود که حیثیت آتن را حفظ کند. او از جمله کسانی بود که مدتها مردم آتن را در برابر خطر حمله فیلیپ مقدونی پدر اسکندر حفاظت کرد و آنان را به مقابله این خطر برانگیخت. اراده شکست ناپذیر، استقامت شگفت انگیز و شور و هیجان شدید او برای تنویر افکار مردم او را تا درجه یک ناجی بزرگ بالا برده است. دموستن را نخستین ناطق دنیای قدیم و بزرگترین آنها خوانده اند. او یک روانشناس واقعی و نویسنده شورانگیز بود. زبان او فصیح، روشن نافذ و نیرومند بود. با حرکات و سکنات خود انواع و اقسام معانی خاص را در ذهن شنوندگان خود بوجود می آورد. مانند یک هنرپیشه فوراً به خشم در می آمد بلافاصله شادمان می شد و هر آن می خواست قیافه خود را عوض می کرد. بعد از مرگش آتنی ها یک مجسمه عالی برای او ساختند.